

ПРОТОКОЛ

№ 479

гр. П., 29.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – П., XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ненка Цветанкова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ненка Цветанкова Гражданско дело № 20235220103456 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Ищецът Е. М. М. - редовно призован чрез процесуалния си представител, се явява лично и с адв. А. П. от АК-П. - надлежно упълномощена с ИМ.

Ответникът А. В. А. - редовно призована чрез процесуалните си представител, не се явява. За нея се явяват адв. Х. Х. и адв. С. В., и двамата от АК-П. - надлежно упълномощени с ОИМ.

Ответникът Г. П. Ш. – редовно призована, се явява лично и с адв. Е. Б. от АК-П. – надлежно упълномощен от днес, представя пълномощно по делото.

Ответникът Я. К. К. – редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Е. Б. от АК-П. – надлежно упълномощен от днес, представя пълномощно по делото.

Явява се преводачът Л. Н..

АДВ. П.: Моля да дадете ход на делото. Не е налице процесуална пречка.

АДВ. Х.: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Б.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на

делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване фактическата страна на спора.

АДВ. П.: Поддържам исковата молба. Допълнения към молбата нямам, но ще имам доказателствени искания.

АДВ. Х.: Оспорвам ИМ. Поддържам подадения писмен отговор.

АДВ. В.: Поддържа ОИМ. Днес представям в писмена форма една молба, съжалявам, че нямахме възможност да я депозиране по-рано да се запознаете с нея. С тази молба правим искане ответниците Г. Ш. и Я. К. да бъдат заличени като ответници по делото и да бъдат допуснати в качеството им на свидетели. Изложили сме подробни съображения в молбата относно това ни искане.

АДВ. П.: Моля да ми се даде възможност да взема становище допълнително по тази молба, за да прочета съдебна практика в тази насока, защото така представено в днешното с. з. не мога да изразя подобно.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ

Съдебното заседание продължава в 12:15 часа в присъствието на горепосочените лица

АДВ. П.: На този етап все още не мога да взема становище по депозираната молба от пълномощниците на ответницата.

АДВ. Б.: Моето становище е същото, че те трябва да бъдат в качеството на свидетели, а не на ответници, защото те нямат отношение по поставения иск в ИМ. Те няма откъде да знаят кой е дал парите, какви са парите и откъде са парите. Спрямо тях искът не е съотносим.

АДВ. П.: И трите претенции са насочени по отношение на тримата ответници. Становище не мога да взема по другата част от молбата.

По отношение на молбата от процесуалните представители на ответницата А., съдът не споделя становището, изразено от тях в молбата, че ищецът не е трето лице по договора за покупко–продажба на недвижим имот. На този етап страните по сделката са единствено посочените като такива

продавач и купувач в нотариалния акт. Следва да се посочи, че нищожният договор не е правно нищо, тъй като макар и да не поражда правни последици, създава привидност за тяхното съществуване. Освен това в мотивите на ТР 7/2020 г. на ВКС ясно е посочено, че в производството по иск за нищожност на договор, предявен от трето лице страните са от една страна позоваващото се на нищожността трето лице, а от друга страна - страните по този договор, тъй като се отрича действието му в цялост, а не само за една от тях. Договорът представлява единно правоотношение, тъй като правата и задълженията на страните по него са функционално свързани, поради което нищожността не може да бъде прогласена само по отношение на една от страните, без да обвърже другата. Това придава качеството и на двете страни като ответници по предявения от третото лице иск за нищожност на договора и ги прави необходими другари по него.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение искането на процесуалните представители на ответницата А. за заличаване на Г. Ш. и Я. К. като ответници по делото и допускането им в качеството на свидетели по делото.

АДВ. В.: Само едно изречение. Не бих се съгласил с вашите разсъждения. Достатъчно внимателно съм прочел мотивите на това решение. Важното е, че решението има предвид трети лица. Съвсем очевидно е, че продавачите не са трети лица. Трети лица биха били онези лица, които след сключването на въпросната сделка придобият с нова сделка части от имота или целия имот. Тогава те биха могли да бъдат трети лица и когато те искат да се установи нищожността на такъв договор, те биха могли да бъдат страни. В конкретния случай е съвсем друго положението. Онзи, който претендира нищожността, е ищецът и който претендира, че той е страна. Той не е трето лице.

Съдът УКАЗВА на пълномощника на ищеца - адв. П., че в случай, че се налага отлагане на делото поради друга причина, ще има възможност да изрази становище по депозираната от процесуалните представители на ответницата А. в днешното съдебно заседание молба.

СЪДЪТ приканва страните към спогодба.

АДВ. П.: Няма как.

СПОГОДБА НЕ СЕ ПОСТИГНА.

СЪДЪТ докладва делото съгласно мотивирания с определение № 48/05.01.2023 г. проекто-доклад.

АДВ. П.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

АДВ. Х.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

АДВ. В.: Всъщност молбата ни беше основното възражение. Моля да допълните доклада в частта, в която възпроизвеждате становището на ответницата Ш. и ответника К., в онази част на трети ред отдолу нагоре, в която те заявяват, че парите са носени в чанта от купувачката и са били извадени от тази чанта. Това не е залегнало във въпросния доклад. Т.е. тяхното становище не е възпроизведено в пълнота и би следвало да се допълни в посочената част.

АДВ. Б.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на страните счита, че изготвеният по делото проекто-доклад ще следва да бъде обявен за окончателен, ведно с днес направеното в горепосочения смисъл допълнение, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА изготвения с определение № 48/05.01.2023 г. проекто-доклад за окончателен доклад по делото, ведно с направеното в горепосочения смисъл допълнение, а именно със заявеното от Г. Ш. и Я. К., че парите са носени в чанта от купувачката и са били извадени от тази чанта.

АДВ. В.: Представям и моля да приемете препис от Заявление от А. А. до Е. М. за оттегляне на пълномощното от 12.05.2021 г.

АДВ. П.: Представям и моля да приемете епикризи за здравословното състояние на ищеца. Представям ги във връзка с ОИМ на ответницата А. А. и твърденията, изложени в него, че същият е правил заплахи, закани и под страх те са подписали това пълномощно, т.е. тя е подписала това пълномощно. Това не може да се случи, тъй като ищецът е с изключително разклатено здравословно състояние и той не трябва да изпитва никакви отрицателни емоции – гняв, агресия, тъй като сърцето му е оперирано и всяко едно вълнение би довело до влизането му в болница. Нямам препис за другата страна, тъй като ми ги дадоха непосредствено преди с. з.

АДВ. В.: Те са доста пространни. Ние не сме специалисти за да можем да преценим, така че това едва ли може да има някакво значение по въпроса, който е изложен като мотивировка на искането.

АДВ. Б.: Също смятам, че не са относими. Те не касаят някакъв скандал между страните или нещо от този род, така че не виждам основание да се приемат представените в днешното с. з. писмени доказателства за здравословното състояние на ищеца, с които нямаме възможност да се запознаем. Те са предмет на съвсем друг процес и претенция.

АДВ. П.: Да се приеме представеният от адв. В. препис на Заявление.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да се приемат представените преписи с ИМ и уточняващата молба от ищеца, както и с молба вх. № 26420/10.11.2023 г. от ответника като писмени доказателства по делото.

Настоящият съдебен състав намира, че представените преписи на писмени документи с ИМ, уточняващата молба от ищеца, както и с молба вх. № 26420/10.11.2023 г. от ответницата са допустими и относими. Представените в днешното с. з. писмени доказателства от страните също следва да бъдат приети като доказателства по делото.

С оглед на гореизложеното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените преписи на писмени документи с ИМ, уточняващата молба от ищеца, с молба вх. № 26420/10.11.2023 г. от ответницата, както и днес представените от страните заявление–покана, с която се оттегля пълномощно 12.05.2021 г., 2 бр. епикризи на ищеца, 1 бр. медицински документ в превод на български език от немски език.

АДВ. П.: Във връзка с ОИМ от А. А. моля да ни се допуснат до разпит двама свидетели при режим на довеждане. Единият водим днес, това е К. В., с чийто показания ще докажем, че ищецът е имал доходи от Германия и въз основа на тези доходи той е закупил процесния апартамент, а с разпита на другия свидетел, на който не мога да посоча имената днес, който ще е при режим на довеждане, който е поставил дограмата на апартамента ще докажем, че именно ищецът е поръчал дограмата и той я заплатил. Моля да ни дадете

възможност да предоставим документи за доходи на ищеца от Германия, тъй като трудовата му дейност е била в Германия, като молим да представим документите за датата на следващото с. з.

АДВ. Б.: Аз нямам отношение относно поставянето на дограмата.

АДВ. В.: Доколкото аз имам сведение от моя доверител, не оспорват, че в апартамента е правен ремонт и че е сменяна на дограмата. Това е станало обаче преди всичко с паричните суми, които бившата съпруга на ищеца е предоставяла с помощта на двамата си синове, които вече доста време работят в Германия и получават доходи, с които средства са извършвани въпросните ремонти, както и закупуването на вещи за апартамента, които вещи ищецът до последната вещь е изнесъл от апартамента. Семейството е извършвало ремонти, как ищецът?! Може ли да го отделим него от семейството. Той може да е организатор на ремонт, както е бил организатор и на покупко-продажбата.

АДВ. П.: Нямам друго доказателствено искане на този етап. Моля да пристъпим към разпит на свидетелите.

АДВ. В.: Аз се противопоставям да разпитвате воден за днешното с. з. свидетел, защото за нас това е изненада. Защото, ако бяхме разбрали в предходен момент, бихме дали обяснения или бихме дали контра доказателства. Към настоящия момент той не бива да бъде допускан.

СЪДЪТ ще се произнесе по искането на адв. П. за допускане на още двама свидетели след разпита на допуснатите вече свидетели.

АДВ. П.: Свидетелят Димитър Ч. е тук, а другият ни свидетел е в болница и ще ви молим да го разпитаем в следващото с. з.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Д. С. Ч. – роден на 19.09.1957 г. в с. С., живущ в гр. П., ул. „К. В.“ № 69, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство и служебни правоотношения със страните по делото.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. Ч.: Познавам Е. и семейството му. Него го познавам от 2000 г. Работеше при мен като общ работник и оттам се познаваме, поддържахме връзка. Аз работих към Кооперативния съюз като шофьор. Ищецът и бившата му съпруга, доколкото знам, се развеدهа миналата година, когато имаха дело за развод. Не мога да кажа кога точно беше като месец, но беше миналата година. Причината за развода беше, че стана спорът заради апартамента. Тя предяви иск, че иска да го продадат и да си разделят парите и оттам тръгна цялата работа. Тя е искала да го продадат в качеството на собственичка сигурно. Апартаментът го купи Е. с пари, които изкарва от Германия и допълнително си продаде бащината къща, за да добави към парите и да купи апартамента. От Е. знам, че Петрана не е работила. Започнала е работа за 2 дни и след това не е работила. Предполагам, че Петрана е разчитала на средствата на Е.. Сведенията са ми от самия Е.. Имам и снимки какво работи Е. в Германия, защото поддържах връзка с него. Той ми е казвал, че П. не работи в Германия. А. А. не знам дали е имала възможност да закупи този имот. Апартаментът беше обзаведен от Е.. Той наемаше работници, които работеха в апартамента и им плащаше. Плащаше им с негови средства, защото съм виждал парите, които донася от Германия. Виждал съм по 15 хиляди евро, че донася. Знам, че в Германия му е правена операция на сърцето. В Германия е работил в строителството. Известно ми е кой е изгонил Е. от жилището и кога го е напуснал. Това жилище го закупи през 2013 г. и започна ремонт и живя до 2023 г. в него. Последните 3 години той беше в жилището, а те, семейството му, живееха в Германия. Много малко съм помагал на Е. за ремонтите. Дадох му пари да му закупи спалня, гардероб и допълнителни работи към спалнята, нощни шкафчета. Бил съм свидетел на разговор между Е. и Петрана да продадат апартамента и да си ги разделят. Бившата му съпруга и децата му искаха да си направят къща на Юнаците. Апартаментът е обявен за продан в момента. Има два номера, на които може да се свържете с продавачите. Единият е немски номер, другият е български. За дограмата знам, че Е. е дал около 9000 лв. А. А., доколкото ми е известно, тя няма ключ за апартамента, другият ключ е при бившата му жена. Е. ми е споделял какви са причините да бъде записан апартаментът на името на А. А.. Те са били свързани с работата и със Социала в Германия. Данъците се заплащат, доколкото ми е известно за ток и водата, но излизаха на баба му на

името. Придружавал съм го до „Изипей“, където е плащал тока и водата. И преди и откакто се върна от Германия, Е. е плащал тока и водата. Договор със СОТ е подписвал и е плащал СОТ. Е. се слави с добро име в обществото, не е агресивен. Е. в Германия е работил в строителството, правил е покриви. Не мога да ви кажа в качеството на какъв е правил в Германия покриви. Това нещо го знам, защото ми е изпращал снимки да го видя какво работи. Е. живее на ул. „Марица“ № 8, на втория етаж. В апартамента до врата е тоалетната, мога да ви обясня всичко. Е. ме канеше у тях винаги, когато се прибираще от Германия. Когато семейството му се прибираще от Германия, живееха с трите му деца и жена му в същия апартамент. За последните три години те не присъстваха в неговия апартамент.

Разпитът приключи. Свидетелят напусна съдебната зала със съгласието на страните.

В залата влиза М. Е. М., допуснат в качеството на свидетел.

СЪДЪТ го запита чрез преводача Н. дали знае български език. Свидетелят отговори, че знае български език много малко.

На основание чл. 4, ал. 2 от ГПК, тъй като по делото участват лица, които не знаят български, съдът следва да назначи преводач, с помощта на когото тези лица да извършват съдопроизводствените действия и да им се обясняват действията на съда, поради което, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА в качеството на преводач по делото Л. С. Н. от немски на български език, респективно от български на немски език на свидетеля М. Е. М..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ПРЕВОДАЧА, КАКТО СЛЕДВА:

Л. С. Н. – родена на 07.01.1959 г. в гр. П., живуща в гр. П., българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и служебни отношения със страните.

СЪДЪТ предупреждава преводача, че в качеството си на такъв носи наказателна отговорност по реда на чл. 290, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ /лично/: Известна ми е наказателната отговорност, която нося.

Преводачът обеща да извършва верен превод.

СХЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

М. Е. М. – роден на 23.07.1997 г., живущ в Германия, българин, български гражданин, женен, неосъждан, син съм на ищеца.

На свидетеля се разясниха правата по чл. 166 от ГПК, при които може да откаже да дава свидетелски показания.

СВ. М.: Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. М.: Моето семейство замина за Германия през 2007 г. Нашето семейство е от общо пет човека. Ние сме три момчета, имам по голям брат, с 1 година по-голям от мен и по-малък брат, който е доста по-малък от мен. С 10 години е по-малък от мен. Цялото семейство заминахме за Германия в този състав. Моите родители и ние децата им, като заминахме в Германия, не сме работили. И моите родители там не са работили, защото баща ми винаги твърдеше, че е болен и затова не ходеше да работи. Издържахме се чрез социални помощи. Помощите бяха недостатъчни. Баща ми се хващаше на работа да кажем в седмицата по 1-2 дни, за цял месец 4-5 дни и работеше като помощник на строителни обекти. Ние получавахме социални помощи от “Джоб център” и в този център хората искат по някое време да знаят, след като някой твърди, че е болен и не отива да работи, искат да знаят колко точно е болен. Аз го придружих баща ми до лекаря и там му направиха различни тестове и в крайна сметка се установи, че той може да работи. След като се установи, че той може да работи, баща ми продължи да не работи. Не сме си идвали всяка година в България, защото преди нямахме жилище. Идвали сме си от време навреме. Аз и моето семейство, когато се връщахме от Германия, след като взехме жилището, отсядахме в него. Аз и моят по-голям брат работим в Германия, откакто завършихме училище. Аз работя и преди да навърша 18 години. Така е и за по-големия ми брат. Започнах работа във фирма за даване на автомобили под наем и там получавах 1500 евро, а след това работех в ИКЕА като почиствах прозорци, където получавах 2000 евро. По-големият ми брат работи като фризьор. С парите, които изкарвахме ние, помагахме на семейството и всъщност допринасяхме за тяхната прехрана. Когато ние заминахме за Германия моят по-малък брат беше бебе и майка ми трябваше да се грижи за него. Това, което го знаем със сигурност е, че с

парите от мен и брат ми са направени ремонта на жилището и покупката на мебелите в апартамента. Не ми е известно моят баща да е пренасял големи суми пари от Германия в България. Контактувам с баба ми по майчина линия, поддържа контакт. Тя не е грамотна. Не може да чете и да пише. Като заминахме за Германия започнахме да получаваме пари от социалните в Германия няколко месеца след това или най-късно на следващата година. Не мога да кажа, че беше в една година ремонтът и закупуването на мебелите. Това беше в периода, доколкото си спомням, без да съм категоричен, това започна 2015-2016 г. Всяка година заделяхме по малко и така до 2020 г., докато родителите ми бяха заедно.

Разпитът приключи.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение в размер на 40,77 лв. на Л. С. Н., назначена в качеството на преводач, както и сумата от 9,23 лв., представляваща транспортни разходи по внесения депозит.

Свидетелят, преводачът и адв. Х. напуснаха съдебната зала.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

П. А. М. – родена на 25.06.1978 г., живуща в Германия, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, ищецът ми е бивш съпруг, ответницата А. А. ми е майка.

На свидетеля се разясниха правата по чл. 166 от ГПК, при които може да откаже да дава свидетелски показания.

СВ. М.: Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. М.А: Моята майка не е грамотна. Тя е учила първи, втори клас. Кво знаеше е забравила. Знаеше с черти да се подписва и толкова. С бившия ми съпруг се разведохме през м. октомври 2023 г. С моя съпруг имахме конфликти и от 3-4 години не сме заедно. Той е в България от 4 години някъде. Аз имам ключ от апартамента в П.. Когато си идвахме от Германия, цялото семейство си идвахме в България и си ходехме в апартамента и си живеехме заедно. Ремонтът се направи със средствата на децата ми, те работеха, спестяваха някой лев. Идваха си през лятото и малко по малко се правеше ремонт на апартамента. Аз и децата ми говорехме с продавачите по

телефон за колко ще го продадат и така. Преди да отидем при нотариуса сключихме предварителен договор и го сключих аз, че понеже капаро й даваме на жената. Ние с мъжа ми тогава бяхме заедно и заедно дадохме парите. Г. знам, че нещо имаше някакви данъци да плаща и я изчакахме да си оправи тези работи и тя знаеше, че аз и майка ми сме сериозни купувачи. Говорихме с нея, капаро й дадохме. Г. получи капарото от мен, майка ми и той /кима към ищеца/, заедно бяхме, когато дадохме капарото. Парите от капарото ги предостави майка ми. Майка ми беше с мен, с чантата с парите. Тя не е броила парите. Броенето на парите се извърши от мен и мъжа ми. Знам, че майка ми е дала пълномощно на мъжа ми. Това пълномощно искам да кажа, че го направихме, да, защото първо беше със заплаха от негова страна, че ще ходи в село и ще запали майка ми. После ми каза, че имам непълнолетен син и там учи и няма лична карта в Германия, а той ми е обещал, че ще ми направи личен документ и ще ми направи пълномощно да пътувам с детето и той ми каза, че няма да ми направи пълномощно. Пълномощното го направихме тук на нотариуса. Майка ми не беше много съгласна. Аз й казах „Заради сина ми, непълнолетния“ и аз й обясних, че е много важно, че учи в чужбина и нямам пълномощно. Говорих с майка ми, говорих с нотариуса и седнах с майка ми вън на пейката да я успокоявам, че вдигна кръвно. При нотариуса влезна мъжът ми. Той влезна предварително при нотариуса. Когато влезнахме да подпишем пълномощното, то вече беше готово. Никой не е прочел какво пише вътре. Нотариусът каза на майка ми, защото тя не може да се подписва и тя сложи пръст на пълномощното. Аз в Германия, първите години, когато отидох, аз имах малко дете тогава и не работих. На помощи бяхме и така се поддържахме, получавахме и на децата семейните. Бившият ми съпруг не работеше никак. От дъжд на вятър ходеше на черно в седмицата по няколко дена и взимаше надница. Не е ходил всеки ден на работа. Не ми е известно бившият ми съпруг да е пренасял от Германия в България голямо количество евра. Майката ми А. с години работеше на село. Тя е пенсионерка сега. Тя е на 70 години. Ние този апартамент го купихме през 2013 г. и тогава майка ми се занимаваше със земеделие. Майка ми няма образование. Тя все си е работила кърска работа. Знае да работи домати, много работи домати. И баща ми също беше работлив. Баща ми почина една седмица преди да купим апартамента и затова майка ми настоя да купи жилище за децата ми. На Социал в Германия не помня кога

сме записани. Отидохме там през 2007 година. Като отидохме там, мъжът ми с документи, с един там се е разбрал, искаха ни доста документи. Ние нямахме и граждански брак тогава. Точно затова след няколко месеца се върнахме и сключихме граждански брак да се показваме, че сме семейство и да ни дават помощи. Може би месеци най-много година след като заминахме взехме Социал. Синовете ми работят още от 15-16 годишни. Преди 4 години се разделихме с него /кима към ищеца/. След раздялата мъжът ми сам си живее в апартамента. Е. напусна апартамента чрез полиция. Аз и майка ми отидохме и го предупредихме, че децата ще идват да си правят лятна почивка и да се изнесе. Ние го предупредихме и той не приема. С полицейска помощ той напусна апартамента. Аз пуснах апартамента за продажба от на майка ми името. Ремонтът, мебели, взаимно всичко направихме и той нямаше право да изнесе всичко от вътре. Празен апартамент ми остави.

Разпитът приключи. Свидетелят напусна съдебната зала със съгласието на страните.

АДВ. П.: Във връзка с твърденията на свидетелката искаме да представим документ от социалните служби в Германия от коя година са записани на социални помощи в Германия. Поддържаеме другите си искания. Водим за днес допълнително поискания от нас свидетел.

СЪДЪТ намира доказателственото искане за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпита на още двама свидетели при режим на довеждане от ищцовата страна за относимо и допустимо, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА до разпит при режим на довеждане от ищеца още двама свидетели.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

К. И. В. – роден на 28.12.1967 г. в гр. П., живущ в гр. П., българин, български гражданин, неженен, неосъждан, далечни братовчеди с ищеца.

СВ. В.: Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. ВАНЧОВ: Познавам се с ищеца от детските години. Работихме заедно в Германия по покривите и аз му плащах и наем, че спях в тях. Аз

получавах възнаграждение по-малко от него. Той получаваше по 12 евро на час. Той от квартирите имаше възможност да купи апартамент, защото от нас взимаше наем от квартирата 3000 лв. Те беха с бившата съпруга на първия етаж. Първо наема ни беше 100 евро, после 150 евро и накрая на 200 евро стана. Квартирата беше в Зигбург, близо до Кьолн. Неговото семейство цялото живееше в триетажна къща, наета от Е.. Той беше на Социал и Социал-ът му покриваше някакви нужди, но за храна не му стигаше. Той за децата постоянно пазаруваше. Най-малкият беше доста малък, другият 10-11 години, ей този също учеше, най-големият работеше като фризьор. Синът му работеше, но парите си ги таковаше за него си. Аз съм свидетел, че Е. е изпратил пари на баба си, защото нямала пари за погребението на мъжа си. Аз съм свидетел, че прати 200 евро. Отделно нямала пари да си плати джи си ема и й прати пари. Е. продаде старата си къща, но на евтина цена – 9000 лв. Апартаментът им е обявен за продан. Виждал съм сина му и жена му с немски номера и когато той се върна от Германия всичко заключено и целият апартамент обран. Всичко празно. Оставили са му четири стени. Не си спомням кога точно почина дядо му на Е., но може би има 7-8 години.

Разпитът приключи. Свидетелят напусна съдебната зала със съгласието на страните.

СЪДЪТ счита, че следва да бъде предоставена възможност на адв. П. до датата на следващото с. з. да представи писмени доказателства, касаещи доходите на ищеца в Германия, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДОСТАВЯ възможност на адв. П. до датата на следващото с. з. да представи писмени доказателства, касаещи доходите на ищеца в Германия,

ОПРЕДЕЛЯ на ищеца срок по реда на чл. 158 от ГПК датата на следващото с. з. за събиране на допуснатите писмени и гласни доказателствени средства.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме други доказателствени искания.

АДВ. П.: Госпожо съдия, ще ни е необходим по-дълъг срок за снабдяването с документи от Германия.

АДВ. В.: Недопустим е свидетелят, който се поиска във връзка с дограмата, защото е преклудиран срокът за това. Това е трябвало да се случи

с депозирането на ИМ.

СЪДЪТ

По доказателственото искане на адв. П. за допускане на свидетели, съдът се произнесе с нарочно определение и не е налице основание за ревизирането му.

СЪДЪТ счита делото за неизяснено от фактическа страна и за събиране на допуснатите писмени и гласни доказателства

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 28.03.2024 г.

АДВ. Б.: Аз не мога за тази дата, ангажирана съм служебно.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 04.04.2024 г. от 13:15 часа, за която дата и час ищецът – уведомен лично от днес, ответницата Г. Ш. – уведомена лично от днес, ответникът Я. К. – уведомен чрез пълномощника си, ответницата А. А. – уведомена от днес чрез адв. В..

Протоколът написан в с. з., което приключи в 14:00 часа.

Съдия при Районен съд – П.: _____

Секретар: _____